AUGUSTINUS. PS. CLEMENS I. PAPA. HENRICUS DE HASSIA. THOMAS HALENSIS. AUGUSTINUS. PROSPER AQUITANUS. MARTINUS DE LEIBITZ. LEGENDAE SANCTORUM

Melk (?), 1461-1469 Seite 99r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40036
Copyright: Melk, Benediktinerstift

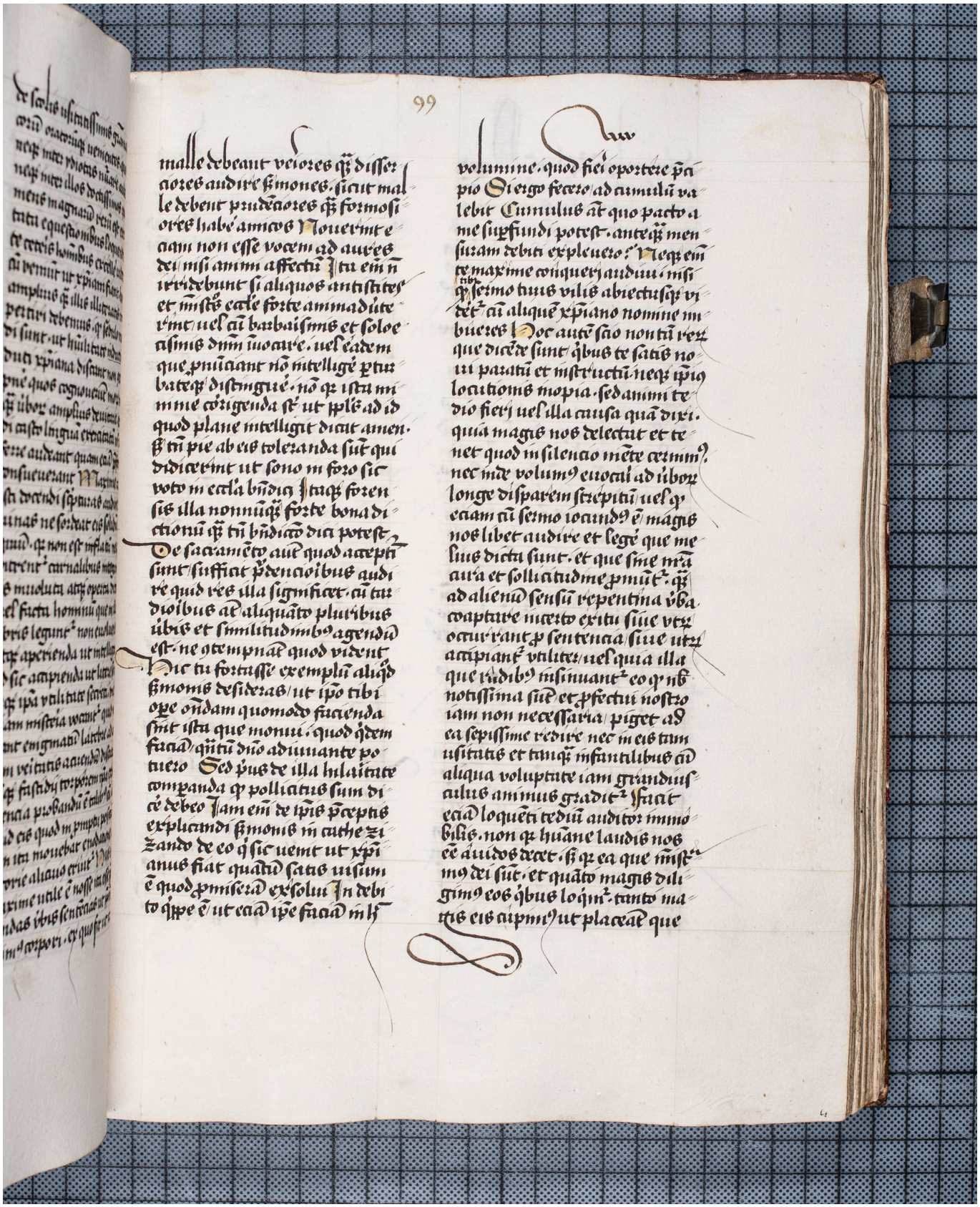

99

malle debeant vetores qꝫ disser
atores audire ſimones. ſicut mal
le debent prudentes qꝫ formoſi
ores habe amicos Nouerunt e
eam non eſſe vocem ad aures
dei niſi animi affectu Ita enim n
irridebunt ſi aliquos antiſtites
et miſſos celeſte forte animadite
rent uel eti barbariſmis et ſoloe
caſmis dnm inuocare. uel eadem
que pnuntiant nō intelligē ptur
bare qꝫ diſtinguere. nō qꝫ iſtu mu
mine cōtingenda ſt ut plēe ad id
quod plane intelligit dicat amen.
ſt tm pie ab eis tolerande ſunt qui
didicerint ut ſono in foro ſic
uoto in ecla bndicā Itaq; forten
ſis illa nonnuꝫ forte bona di
ctionū qꝫ tm bndicō dica potest
De ſacramēto aut quod acepti
ſunt ſufficiat pdencoibus audi
re quid res illa ſignificet. eti tu
dioibus ad aliquāto plurib
ubis et ſimilitudinib agendū
est. ne ote mpnat quod vident
Hoc tu fortaſſe exemplū aliqd
ſimonis deſideras/ ut ipo tibi
ope ondam quomodo facienda
ſint iſta que monui. quod idem
faciam/ qntū dno adiuuante po
tuero Sed pus de illa hilaritate
ompanda qꝫ pollicitus ſum di
ce debeo Iam enim de ipis pceptis
explicandi ſimonis in cathe zi
zando de eo q̄ ſic uenit ut xpi
anus fiat quatū ſatis uiſum
e quod promiſi ad exſoluū In debi
to qpe e ut eadem ipe faciam in li
volumine. quod fieri oportere pa
pio Si ergo fecero ad cumulū va
lebit Cumulus aut quo pacto a
me ſuperfundi potest. antequ men
ſuram debiti expleuero? Neqꝫ enim
te maxime conquerij audiui. niſi
nb qꝫ ſermo tuus vilis abiectuſqꝫ vi
det eti aliquē xpiano nomine im
bueres Hoc autē ſāo non tū rer
que dicēde ſunt q̄bus te ſatis no
ui paratū et inſtructū. neqꝫ ipio
locutionis inopia. ſed animi te
dio fieri uel illa cauſa qua diri.
quia magis nos delectat et te
net quod in ſilencio mente cernimus.
nec inde volumus euocari ad ubor
longe diſparem ſtrepitū uel q
eadem cū ſermo iocundus e magis
nos libet audire et legere que me
lius dicta ſunt. et que ſine mā
aura et ſollicitudine pmuent. qꝫ
ad alienū ſenſū repentina uba
capture incerto exitu ſiue ver
acitur tant p ſententia ſiue utra
accipiant valitur/ uel quia illa
que tūdibus inſinuant eo q nb
notiſſima ſunt et pfectu noſtro
iam non neceſſaria/ piget ad
ea ſepiſſime redire nec in eis tam
uſitatis et tanqꝫ infantilibus ad
aliqua voluptate iam grandius
aulus animus gradit Iſtuat
eadem loqueti tediū auditori immo
bilis. non qꝫ huiusne laudis nos
e auidos dicet. ſi qꝫ ea que miſtr
mus dei ſunt. et quāto magis dili
gimus eos q̄bus loqm. tanto ma
gis eis aipimus ut placeant que